

Weer een feestje organiseren?

De pret van het organiseren van een workingtest begint al vroeg... bij het bedenken van de proeven en het uitnodigen van medewerkers; enerzijds bedenken hoe je het terrein kan gebruiken om leuke proeven neer te leggen en anderzijds het gezellige weerzien van iedereen die regelmatig meewerkt of meedoet. Dan spreek je elkaar weer eens, soms na lange tijd.....

Vorbereidingen treffen voor de workingtest – dag in Bergschenhoek

Begin dit jaar werd ik door Rob Laman gevraagd om met hem en de nieuwe JC een workingtest te organiseren op 15 april in Bergschenhoek. Het was al weer een tijdje geleden dat ik heb bijgedragen aan de organisatie van een “feestje” van de FRC en leek het me wel weer eens leuk om dit te doen.

Vanaf het moment dat het besluit was gevallen om de workingtest te organiseren, ging alles in een sneltreinvaart. We hadden nog maar een paar maanden om alles voor elkaar te krijgen en dus was de eerste actie een werkverdeling maken. Documentatie van proeven uit het verleden hielp hier zeker bij. Terreinvergunningen regelen en Rob ging bellen voor keurmeesters en medewerkers. Omdat we een beetje laat waren begonnen met het regelen van keurmeesters en medewerkers voor de proeven was dat niet eenvoudig. Gelukkig konden we uiteindelijk goede en fijne keurmeesters bij elkaar krijgen. De medewerkers was een stuk moeilijker, ook omdat veel “oude bekenden” al elders hadden toegezegd. En dus werden trainingsgroepen en andere mensen die eerder hadden geholpen gebeld om ook voor de uitvoering van de proeven voldoende helpers te hebben. Ook diverse JC-leden waren bereid om helemaal vanuit de andere kant van het land ons te komen helpen. Anderen hadden ingeschreven en zouden het evenement vanaf de andere kant meemaken.

Proeven bedenken is als voorproeven voor een feestje

Naast de administratieve rompslomp hadden we natuurlijk de uitdaging van het bedenken van de proeven. Hier hebben we echt het grootste plezier in: wat past bij een klasse, welke natuurlijke of niet natuurlijke hindernis kunnen we gebruiken en natuurlijk van belang: past het in het reglement? Daarnaast: hoe kunnen we de deelnemers verrassen en wat is leuk om te doen op zo’n dag?

Het terrein bij Bergschenhoek “Het Hoge Bergse Bos” biedt een grote variëteit aan mogelijkheden en dus is het altijd moeilijk kiezen waar we de proeven neerleggen en welk idee of locatie we laten rusten voor een andere keer.

De laatste weken voor de WT hadden we de medewerkers bereid gevonden om de proeven in te trainen. Om zo op de ochtend zelf niet alle proeven uit te hoeven leggen. Als we ’s morgens alle proeven langs zouden moeten gaan, wordt op tijd starten niet te doen. Door deze investering in tijd vooraf hoefden we nog maar een paar proeven langs om de keurmeesters de details van de proeven uit te leggen.

Het intrainen, het voor het laatst testen van de proeven zijn spannende momenten: gaan de proeven lukken zoals uitgedacht? Omdat de voorjagers uit de trainingsgroep waren ingezet om te helpen op de workingtest en zij dus niet meededen, werd het testen makkelijker; zij konden tenslotte nu de proeven van te voren uitproberen.

De vrijdag voor de WT zijn Rob en ik begonnen om de looproute met bordjes uit te zetten en de laatste voorbereidingen te treffen; de kratten/tonnen vullen met de materialen voor de proeven en zo alles klaar te zetten om zaterdag zo efficiënt mogelijk te kunnen starten.

Zaterdag 15 april: D-day

En dan is het D-day: zaterdag 15 april, 4.00 uur op, hond nog effe uitlaten, aanhanger achter auto en "gaan met die banaan" want om 5 uur tref ik Rob bij Outdoor Valley. Ik had alle spullen voor de proeven in de auto weten te proppen om ze zo langs te proeven te kunnen rijden. De route bordjes waren vrijdag al geplaatst en dus hoefden we alleen maar de hutjes bij de diverse proeven te bouwen en de wachtkamers uit te zetten. Het bedachte springkonijn kon terug in de auto; de dekking bleek inmiddels zo hoog geworden de laatste dagen dat dat maar een geworpen verleiding moest worden. Toevallig was dit toch op een proef die 's morgens nog uitgelegd moest worden, dus dat kon direct met betreffende keurmeester worden doorgenomen. Om 07:30 de laatste instructies aan alle keurmeesters en het voorstellen van de teams per proef aan elkaar (voor zover nodig) en daarna aan het werk.

Het secretariaat had de organisatie rond het aanmelden voor elkaar, terwijl ik bij de proeven langs ging waarbij we geen mensen vooraf hadden kunnen instrueren. Rob zou vanaf het secretariaat bij die proeven langs gaan en we zouden elkaar treffen als iedereen voldoende van informatie was voorzien.

Inmiddels had Rob het ochtend appel verzorgd en liepen er her en der al deelnemers door het terrein; 9.00 uur en we zijn "los", heerlijk, het lijkt gewoon helemaal goed te komen!!!

Op weg terug naar het secretariaat voor de eerste bak koffie kijk ik nog bij een paar proeven en het loopt zo te zien wel goed.

10:00; effe een bak koffie..... eerste overleg met het secretariaat en Rob. Aansluitend kunnen we onze eerste ronde gaan doen om te kijken of er problemen zijn. En de puntenlijsten ophalen want het secretariaat wil niet achterop komen. Het eerste puntje dat we vergeten zijn komt boven en Els (met Joke samen het secretariaat en ook mijn vrouw...) gaat dat nog even thuis ophalen.

De eerste ervaringen met de proeven ophalen

Rob en ik rijden en lopen door het terrein en zien de combinaties her en der de proeven volbrengen of in ieder geval ermee bezig. Een van de veel gebezigde spreuken tijdens de trainingen is: "50% van de combinatie heeft altijd plezier, maar dat is niet altijd de voorjager" en ook in het terrein zien we dingen die ons verbazen; honden die niet te water gaan en honden die geen dekking in willen omdat er stekelplantjes staan. Gelukkig zien we ook combinaties die voortvarend de proeven volbrengen en gelukkig zijn die bij de latere analyse van de puntenlijsten in de meerderheid. Als je honden ziet twijfelen bij een waterkant of dekking ga je altijd bij jezelf te rade of de proeven niet te zwaar zijn.... her en der even rondvragen geeft aan dat er ook genoeg goed gaat maar het blijft vreemd te zien dat een passievolle hond als een flatcoat twijfelt bij een natte dummy of een prikkeltje.

Achteraf doe ik altijd een analyse op de uitslag en per proef en dan zullen we wel zien welke proef te zwaar of te licht was. Maar op de dag zelf, op dat moment dat je zaken ziet gebeuren, kan je er niks meer aan doen en heb je vertrouwen in de keurmeesters dat ze het in goede banen leiden. Zo ook deze dag was dat zeker het geval.

De dag begon wat nattig maar rond 11.00 uur werd het droog en mede door de lekkere wind was het voor de honden goed werkweer; niet te warm, lekker droog en met een vochtige ondergrond.

Na de bak koffie de lunchpakketten en drinken voor de teams in de auto geladen en zijn we die op de locaties bij de proeven gaan rondbrengen. En in deze ronde meteen de eerste ervaringen polsen en puntenlijsten ophalen. Het loopt gestaag en nergens loopt het echt vol in de wachtkamers.

Verrassingen tijdens de dag zelf worden ad hoc opgelost !

Opeens een belletje van Jeroen van de Luitgaarden, de keurmeester bij proef 8: "Er ligt hier een schaap wat er niet best aan toe is". Gauw contact gezocht met de terreinbeheerder van dit geweldige gebied (wat tegenwoordig onder Staatsbosbeheer valt) en ik werd al heel snel teruggebeld door de boswachter: de eigenaar van de schapen, die er blijkbaar ongemerkt één kwijt was, kwam het arme beest ophalen. Inderdaad was er binnen een half uur iemand om het schaap op te halen en te verzorgen.

Verder op de dag nog wat munitie nabrenghen en zorgen dat het secretariaat haar werk kan doen door het aanvoeren van puntenlijsten.

Een cameraploeg op bezoek

Rob was benaderd door RTV Lansingerland; een team was bezig een reportage te maken over het evenement en die wilden ons 's middags nog interviewen. Dit interview werd gedaan met proef 1 op de achtergrond want het TV-team vond de achtergrond met de flatcoats (wachtkamer proef 1) een mooi plaatje.

RTV Lansingerland heeft de reportage over de workingtest opgenomen in "Lansingerland in Zicht – Mei 2017". Te bekijken via: <http://rtvlansingerland.nl/2017/05/08/workingtest-lansingerland-zicht/> van 0:25 tot 4:25, een mooie weergave van een prachtige dag!

Het einde van de dag nadert alweer

Tegen 2.00 uur in de middag zijn de eerste deelnemers klaar en dat zijn de tekenen dat we goed op schema zitten. Er zijn altijd groepen die èn het verst weg van het secretariaat beginnen èn ver weg eindigen. Daar is niks aan te doen en die zullen dan ook later binnen zijn en hebben de meeste meters in de benen.

Het secretariaat houdt ons scherp met het ophalen van punten. De eerste teams met keurmeester en helpers druppelen vanaf 3.00 uur binnen en we gaan de spullen uit het veld ophalen. Het loopt als een trein

Rond half 4 zien we op de whatsapp groep voor de medewerkers en keurmeesters van de workingtest dat er wachtkamers leeg zijn. We kunnen er op dat moment niets aan veranderen; de locaties die vol zijn, zijn te ver verwijderd van de proef waar ze op mensen staan te wachten om combinaties heen en weer te sturen.

Doordat het secretariaat opnieuw geweldig werk heeft verzet (bedankt Joke en Els) kunnen we rond 5.00 uur naar de prijsuitreiking en iedereen bedanken die weer een geslaagd FRC-evenement mogelijk heeft gemaakt; deelnemers, keurmeesters, medewerkers en secretariaat:

- De deelnemers met gedisciplineerd gedrag: er is geen enkele klacht binnen gekomen van andere recreanten of de beheerder. De boswachter die we 's middags nog even spraken was vol lof.
- De keurmeesters, die alle combinaties geconcentreerd beoordelen en ondersteunen waar nodig.
- Het secretariaat wat de meest vreselijke handschriften snel en accuraat moet zien om te zetten in een lijst met totalen.
- En de medewerkers op de proeven die een hele dag ergens achteraf in de regen, zon, wind, natte ondergrond elke keer de dummy's op dezelfde plek met hetzelfde geluid op het zelfde moment moeten zien te gooien.

Na de prijsuitreiking en bijbehorende foto's nog even rond gereden om de spullen van de laatste proeven op te halen. Herbert Baas was bereid gevonden de aanhanger met spullen meteen weer mee te nemen naar de opslag en dat scheelt ons veel werk en tijd. Herbert zorgt er voor dat het schoon en droog opgeborgen wordt; Herbert bedankt!

De dag evalueren levert leerpuntjes voor organisatie en voorjagers op

Gedurende de dag staan we regelmatig ook bij de proeven te kijken en vangen we hier en daar gesprekken tussen deelnemers onderling en/of keurmeesters op. Op deze dag ging het vooral over prikkels van brandnetels. We weten natuurlijk dat dit een hindernis kan opleveren voor een hond en ook het seizoen waarin de proef gehouden wordt maakt dat deze plantjes actief zijn. Maar dat is wat een werkende Retriever tegen kan komen. In principe gaan getrainde honden zonder probleem door de brandnetels, bramen en distels en komen er dan, na het vinden van het apport, op de terugweg achter dat het niet fijn is. Vooral als de hond al gevoelig is op de huid of dun in de vacht. Meestal is de will to please zo groot dat het niet uit maakt waar iets ligt. Training van dit soort omstandigheden moet eigenlijk standaard onderdeel zijn van de voorbereiding voor een WT.

Na afloop wordt altijd een cijfermatige analyse gemaakt. Hieruit bleek dat ruim meer dan de helft van de deelnemers een diploma had en dat er een paar zwaartepunten in zaten; de meeste dummy werden gemist in de B2 op proef 8. Dit was best een pittige proef. Voor de rest geen uitschieters met veel hoge of lage scores, dus ik denk dat de proeven goed waren qua niveau. Het terrein maakt van elke proef al een mooie uitdaging maar met de juiste training maakt dat de honden niet zo veel uit; we moeten niet te veel als mensen redeneren, maar de hond lekker laten werken.

Overzicht			
Klasse	Deelnemers	Geslaagd	Percentage
C	22	11	50,00%
B1	42	27	64,29%
B2	15	8	53,33%
A	8	5	62,50%

In het slotwoord heeft Tonny van Duren, keurmeester op proef negen, ook aan de deelnemers meegegeven dat men de honden moet laten werken en niet te snel ingrijpen omdat de hond niet een lijn langs een liniaal loopt. Een markeer in zwaar terrein kan door honden op veel verschillende manieren worden opgelost en dat getrainde honden dat ook goed kunnen. "Ondersteunende" teksten en gefluit maken de opdracht dan alleen maar moeilijker voor de hond.

Het organiseren van deze WT was weer een belevenis. Tijdrovend en intensief maar het belangrijkste is dat de deelnemers het naar de zin hebben gehad en wij als organisatie ook.

In de aanloop naar zo'n dag worden allerlei vrolijke overleggen gevoerd over de inhoud van de proeven. Maar ook discussies over wat sommige zaken mogen kosten. Ik ben van mening dat de mensen die ons helpen om de evenementen van de FRC mogelijk te maken voor de deelnemers, op handen moeten worden gedragen. Zij staan de hele dag ergens in een nat bos of met de koude wind om de oren dummy's te verstoppert of op te gooien. De dank vanuit de organisatie is dan ook groot naar alle mensen die meegeholpen hebben om de dag tot een succes te maken; deze mensen moeten we koesteren. Helaas moeten we vaak een beroep doen op dezelfde mensen, die dan ook niet met hun eigen hond kunnen deelnemen. Mocht je nu denken, ik wil best een keer helpen, laat het dan weten aan de JC!

Aan iedereen die er was: Bedankt!

Richard Onderdelinden